

16005:1-4.
ACC. N.R M.

53.)

Landskap: Skåne Upptecknare: Mönika Minnhagen Ld.
Härad: Lunds Stad Berättare: N. Ottesson, Lund
Socken: Berättarens yrke: Järnvägstjänsteman
Uppteckningsår: 1963 Född år 1883 i Fjälje

Stadens utveckling. s. 1.

Märknad. s. 1.

Zigenare och spåkäringar. s. 1.

Bio. s. 2.

Cirkus. s. 2.

Folkets park. s. 2

Tidningar. s. 2.

Arbetsförhållanden som järnvägstjänsteman. s. 2.

Bjärredjärnvägen. s. 3

Revinge " s. 4.

Bilar och bussar. s. 4.

Skriv endast på denna sida.

Järnvägstjänsteman N. Ottosson kom till Lund 1908,

då han började som banarbetare. Fortsatte som sådan till 1910,
då han blev anställd som tjänsteman.

Betr. stadens utseende kände Herr Ottosson bäst till trakten vid Clemenstorget. Karl XII-gatan var en markväg, som kallades Klåsa-vägen. När det regnade var där fruktansvärt gyttjigt. Renhållningsverket låg, där det ligger nu och trädgårdsmästare Mårtensson hade sina trädgårdar i närheten.

Själva staden började vid Clemenstorget, på vilket mittpartiet var kärr. På hörnet vid nuv. leksaksaffären fanns en krog, som ägdes av tre damer. Det fanns för övrigt tre ställen att köpa sprit på och en flaska konjak kostade 1:50. På Clemens-torget hölls marknad en gång i månaden med hästar och kor. Zigenare förtente och späckäringar spadde. Mot öster sträckte sig stan till Tuna och han mindes när huset "Strykjärnet" byggdes. (mittemot Allhelgonakyrkan). Runt stan fanns gårdar - på väster 5 st., en precis vid Klosterkyrkans vägg. 5 järnvägsstationer fanns : Lunds södra, östra, västra, central och Högavall.

Herr Ottosson kunde på sin avlöning gå på bio på Bantorget en gång om året, och han kom ihåg att det ibland fanns cirkus vid nuv. auktionskammaren. I Folkets park ordnades trevliga julhasarer och där brukade han dansa. Någon enstaka gång hade han haft råd att dricka mjölk p: Gambrinus. Den serverades i automat och kostade 10 öre.

Av tidningar mindes han endast Strix.

Arbetsförhållanden: Bjärredsbanan kom till 1901. 20 - 30 man arbetade som banarbetare från kl. 6 - 18 med 1 timmes middag. De låg ej i förlägning utan cyklade till och från arbetet. På vintrarna lades arbetet ner och understöd för arbetslöshet fanns ej. Under säsongen var lönen 75 kr. i månaden och detta ansågs mycket dåligt. Man levde mest på potatis och sill. 3 eller 4 man avancerade senare till stationskarlar - däribland Herr Ottosson. De skötte växlar och tjänstgjorde som konduktörer. Någon extra utbildning behövdes ej men lönen steg till 3 kr. om dagen. Han hyrde då någon sorts gård i Fjälje som bostad för 50:- kr. om året.

Bjärredjärnvägen Lund - Fjälie - Bjärred var 11 km.

lång. Den var oerhört trafikerad särskilt på sommaren, då folk skulle ut och bada. På söndagarna kunde passagerareantalet vara 10 000. Man satte då in extravagagnar s.k. lustvagnar, som i stället för väggar hade blå- och grårandiga draperier. Vid sidorna stor fasta bänkar och i mitten 1 bänk. De resande hade matkorgar med sig. Uniformerna var blå med vita knappar. De vanliga vagnarna var av bogie-typ. Trafiken vid strejken 1909 var mycket bra, eftersom alla andra banor var nerlagda. 1920 kom turlistor och det hela blev mera ordnat. Men man kunde beställa extratåg, och på så sätt kunde man resa, när det passade en. Studenterna gjorde ofta så. 25:- kr kostade ett extratåg från Bjärred på natten. Herr Ottosson mindes hur en gång en ryktare i Fjälie efter en glad natt beställde 2 bogie-vagnar och 2 lokförare och hela hans månadslön gick åt, för det kostade 50:- kr. Fabrikerna hade stängt på måndagarna under sommartid och då åkte arbetarna med familjer ut och badade.

Bjärredbanan blev elektrifierad år 1916 sison den första i Sverige.

ACC. N:o M.16005:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Revinge järnvägen, påbörjades 1905 och gick först inte

fram till Harlösa utan slutade vid ån. Där gick 4 - 5 tåg

dagligen - mest militärer och godstransporter, sten och grus.

Mycket bönder åkte där och man lastade ofta kor och grisar till

slaktaren i Södra Sandby. Där fanns 5 stinsar, men ville

på

man ~~xx~~ vid hållplatserna mellan stationerna fick man själv

använda senaforerna, så att konduktörerna såg signalerna och

stannade tågen. En sådan hållplats var Mossevägen. Systemet

var för övrigt detsamma på Bjärred-järnvägen. En hållplats på

denna senare var Kanik.

Bilar kom 1916. Den förste droskbilschauffören hette

Tapper. Han lever fortfarande och är 90 år gammal. Bussar kom

1916 - 1918. Lund-Bjärred-bussen startade 1921 och konkurrerade

så småningom ut järnvägen.